

SKRIFTLIG FRÅGA TILL STATSRAÅD

Från Riksdagsförvaltningen
2021-02-16
Besvaras senast
2021-02-24 kl. 12.00

Till utbildningsminister Anna Ekström (S)

2020/21:1826 Handlingsplan för våldsutsatta barn

”Pappa slog mamma så hårt så hon bara ramlade ihop på golvet.” Det är ett citat som många barn som lever med våld i nära relation i sin närhet, kan känna igen sig i.

Vad ska barnet säga om de får börja i en ny skola efter att de fått fly till ett skyddat boende med sin mamma? Eller om de kommit tillbaka till sin gamla skola efter vistelse i skyddat boende?

Det är mycket relevanta frågor som samhället måste hjälpa barnet i för att hantera och stödja på rätt sätt den i svåra situation som barnet befunnit eller befinner sig i.

I rapporten *Min tur att berätta*, som Sveriges Stadsmissioner och Bris gjort med utgångspunkten barns rättigheter enligt barnkonventionen, pekar de på flera förbättringsområden för barn som vistas i skyddat boende. Att det krävs förändringar på samhällsnivå för att varje barn ska få sina grundläggande rättigheter tillgodosedda. Vikten av en fungerande skolgång och boendemiljö är ett par av förbättringsområdena.

Att bo på skyddat boende är för ett barn en extraordinär situation, och det är samhällets skyldighet att hjälpa barnet till att få en så ”normal” tillvaro som möjligt. Barnets livssituation har påverkats av våld, och uppbrottet hemifrån påverkar deras uppväxt, relationer med familj, släkt och vänner samt deras hälsa och utveckling. När ett barn går i för- och grundskola ger man barnet en möjlighet att utvecklas. Att nå kunskapsmål, interagera och bygga upp relationer med andra barn, lära sig färdigheter, helt enkelt utvecklas som människa och rustas inför framtiden. Skolan har också en annan viktig roll och det är att uppmärksamma om saker och ting inte står rätt till, reagera och agera vid minsta misstanke om att ett barn far illa och då göra en orosanmälan till socialtjänsten.

Barn har rätt till en trygg uppväxt, fri från alla former av våld. Trots det vistas varje år flera tusen barn i skyddat boende för att de ska komma bort från våldsamheter. Det sista de behöver är att alla trygga grundstenar som de har rätt till slits bort från dem. Det är tillräckligt jobbigt för dem att de inte får träffa sina vänner och släkt eller gå i skolan, som förmodligen varit en stor trygghetspunkt för dem i den tragiska livssituation de har befunnit sig i.

I de fall som ett barn som bor i skyddat boende och börjar i en ny temporär skola eller kommer tillbaka till den gamla skolan, så har barnet med sig en tuff ryggsäck som man måste ta hänsyn till. I denna särskilda situation ska barnet stödjas i processen, inte enbart skyddas. ”Hen behöver nog vila upp sig lite, bäst att inte störa” är inte rätt väg att gå. Individuella bedömningar behövs i dessa processer för varje enskilt barn. Det måste utses en särskild person som är ansvarig för att se till att det utsatta barnets individuella behov tillgodoses.

Med hänvisning till ovan vill jag ställa följande fråga till utbildningsminister Anna Ekström:

Hur ämnar ministern säkerställa att det finns planer för hur man kan hjälpa och stötta våldsutsatta barn och deras kamrater i skolan?

.....

Marléne Lund Kopparklint (M)

Överlämnas enligt uppdrag

Johan Welanders